

[Kristen Amby.]

fremstætte Forslag til en Ændring, der umuliggør i Fremtiden, at der imod Valglovens Mening og Hensigt anmeldes nye Partier, som alene har til Formaal at ophæve Virkningerne af Valglovens § 44, Punkt 2, om, at Partier, der ved Kreds- og Amtsmandater har opnaaet det Antal Mandater, deres Stemmeantal berettiger dem til, ikke kan opnaa Andel i Tillægsmandater. Jeg skal derefter slutte med at sige, at mit Parti vil stemme for Godkendelsen af de tre nævnte Medlemmer.

Steen: Det, vi i dette Øjeblik i det høje Folketing har at tage Stilling til og anlægge en Bedømmelse over for, er en Handling, som er resulteret i en Partidannelse, der efter vor Opfattelse er en oplagt Tilsidesættelse af det, der er Valglovens Mening og Forudsætning, nemlig at Mandaterne først fordeles i et vist Antal Kredsmandater, hvorefter der til Raadighed er saa og saa stort et Antal Tillægsmandater, hvis Formaal er, at de forskellige Anskuelser kan opnaa en ligelig Repræsentation.

Da det blev os bekendt, at der var Folk inden for Venstre, som havde til Hensigt at handle paa den Maade, rettede vi den 30. September i Aar vor Forespørgsel til den daværende Indenrigsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, som imidlertid ikke deltog stærkt i den Debat, denne Forespørgsel medførte, men som for sit Vedkommende henholdt sig til, at han vilde handle i Overensstemmelse med § 24 i Loven om Valg til Rigsdagen. Nej, det blev den daværende Forsyningsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Axel Kristensen, der paatog sig Forsvaret for den paatænkte Handling. Der foregik her i Tinget en Debat, som i Betragtning af det ærede Medlems ubestridelige Evner til at fremsætte sine Tanker var det størst tænkelige Nederlag, idet Folketinget aldeles enstemmigt vedtog den Beslutning, som er oplæst her en Gang i Dag, og som var en Fordømmelse af, en Afstandtagen fra et saadant Misbrug af Valgloven. Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen tog jo ogsaa Konsekvensen af Folketingets Stilling og meddelte, at han nu ikke, som han havde haft til Hensigt, vilde anmelde dette Parti. Men saa gik man en anden Vej; saa lod man 10 000 Vælgere gøre det. Jeg ønsker heroverfor sagt, at dette ud fra vor Bedømmelse ikke medfører, at Hovedstadens Venstre for os at se er et Parti paa anden Maade, end det vilde have været det, hvis det ærede Medlem Hr. Axel

Kristensen havde anmeldt det. Det er stadig en Spaltning af Venstrepartiet, der ikke begrundes i nogen saglig Uoverensstemmelse, men som alene er foretaget i den Hensigt derved at opnaa Mandater. Derfor er vor Bedømmelse af det, der er foregaaet, stadig væk den, der har fundet Udtryk i den Beslutning, Folketinget vedtog.

Vor Bedømmelse af det er uændret, og vi kan ikke sige det paa anden Maade, stærkere og bedre, end det dér er sagt. Men det, vi nu staar over for, er den Kendsgerning, at Valget har fundet Sted, har fundet Sted med Hovedstadens Venstre som et af Indenrigsministeriet som berettiget til at deltage i Valget godkendt Parti, og naar dette er Tilfældet, er det vor Opfattelse, at de fleste — jeg maa sige det paa den Maade, der er jo ingen Regel uden Undtagelse — af de Vælgere, der har stemt paa Hovedstadens Venstre, har gjort det i god Tro til Partiets Lovlighed. De vil med stor Vægt kunne henvise til, at det officielt fra Indenrigsministeriet er meddelt, at Partiet er godkendt som berettiget til Deltagelse i Valget, og af Hensyn til disse Vælgere mener vi ikke, at det vil være rigtigt eller forsvarligt fra Folketingets Side at foretage en anden Fordeling af Mandaterne end den, der har fundet Sted, og derfor indstiller vi disse Mandater til Godkendelse.

Jeg skal ikke indlade mig paa nogen juridisk Vurdering af, hvad der maatte blive det endelige Resultat, hvis Folketinget nægtede Godkendelsen. Dertil føler jeg, at jeg mangler Forudsætninger og juridisk Indsigt, men ud fra min almindelige Lægmandsbetragtning er Forholdet dette og Sandheden den, at man ved Udarbejdelsen og Gennemførelsen af den nuværende Valglov slet ikke har tænkt paa noget som det, vi her er stillet over for. Det siger jeg efter ogsaa opmærksomt at have hørt de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har fremført. Man kan nok have været inde paa nogle Tanker om, hvad der kunde være et Parti, og det kan der jo altid være delte Meninger om. Men at dette her ikke er et Parti, kan der ikke være delte Meninger hos nogen om, hvis man virkelig vil sige det, som man føler det. Jeg tror, at man naturligvis — og jeg fristes til at sige anstændigvis — slet ikke har taget noget saadant i Betragtning som det, vi her er stillet over for. Nu er det jo imidlertid bevist, at det kan lade sig gøre, og, hvad der er værre, at der findes et Parti, der har ønsket at gøre det, og det maa for Rigsdagens øvrige Partier indeholde den stærkest mulige Opfor-